

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ III И IV

ЂОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

Културолошки пројекат «Јухорско око», Параћин

Резиме: Поводом конференције «Развој астрономије код Срба XI» припремљене су и овде представљене поетске публикације «Преселили се међу звезде» III и IV, са деконструисаним сонетима посвећеним Животију Поповићу - Попу, Предрагу Вучковићу - Педи, Милки Ижогин, Миломиру Стевићу, Бориславу Бори Благојевићу, Томиславу Петровићу, Миомиру Лакићевићу, Драгици Обрадовић, Војиславу Трумпићу и Љубиши Рајковићу - Кожељцу.

Кључне речи: космичка поезија, астрономија у култури

И овога пута, као и на претходним конференцијама „Развој астрономије код Срба“, Ђорђе Петковић је припремио нову у серије нове публикације са веома комплексним и прецизно осмишљеним и састављеним акростихом. Наиме, прва слова у стиху, прочитана одозго на доле, дају нам име личности којој је песма посвећена, често са неким епитетом или поруком. У доњој половини песме акростих иде уназад, као у огледалу, што аутор именује као "реп". Песник при том узима делове текста особе којој је песма посвећена, односно "деконструира" га, па зато своје песничко дело назива "деконструисани сонет са репом и акростихом у огледалу". Од осме конференције акростих је обостран, па завршна слова појединих стихова такође носе поруку. Публикације припрема у педесет нумерисаних примерака од три листа односно шест страница, тако да је сваки примерак јединствен, што му даје и посебну библиофилску вредност. То је фанзин, како се стручно назива "ручно израђена, аматерска публикација, израђена од стране фанова, из љубави а не због профита."

Већ смо и у претходним Зборницима напомињали да Петковић одступа од строге сонетне форме које се раније држао, и песме публикује без поделе на стихове иако је на насловној страни назив "Деконструисани сонети са репом и с обостраним акростихом у огледалу",.

У првом прилогу са занимљивим, космички инспирисаним називом "СРЕД КОСМОСА ЧЕКА ГА КАНОСА", када се почетна слова у сваком реду

прочитају одозго на доле, а затим укључе и задња слова, почевши од првог реда на доле, порука гласи „ЖИВОТИЈЕ ПОПОВИЋ ПЕСНИК ИЗ СКОРИЦЕ". Напомињемо да је у наставку сваке песме порука дата изврнуто, као у огледалу. Порука следећег прилога, „ПЕДИНО УЗДАРЈЕ - КОСМИЧКО ЧЕПАРЈЕ!“, је „ПРЕДРАГ ВУЧКОВИЋ О ПАРАЋИН КУЛТУРИ“. У трећој песми, „МИЛКА ПЕСМЕ ПЕВКА, КОСМОС ЗЕВКА“, порука је „МИЛКА ИЖОГИН ШЕТА ПО ЗВЕЗДАНОМ НЕБУ“, у четвртој, „БЕЗ БРИГЕ, И КОСМОСОМ СКУПЉА СТАРЕ КЊИГЕ!“, акростих гласи: „МИЛОМИРУ СТЕВИЋУ ВРЛОМЕ АРХИВИСТИ“, а у петом прилогу, "ПЕСНИЧКА ПРИЗНАЊА И КОСМОСОМ ГАЊА!" гласи „ЗА БОРИСЛАВА БОРУ БЛАГОЈЕВИЋА СТИХ".

Први прилог четвртог наставка серије "Преселили се међу звезде", "ЗВЕЗДАНА ПРАШИНА – ПРЕШЕВСКА ДОЛИНА!" има поруку "СОНЕТИ ТОМИ СЛАВУ ПЕТРОВИЋУ СПОМЕН", у следећем "КОСМИЧКИ ЧИЧА С ПИВСКЕ ФЛАСHE ПРИЧА!" порука је "МИОМИР ЛАКИЋЕВИЋ ПОЕТА ИЗ ЈАГОДИНЕ" а трећи "ЧЕСТИТА ДУША САДА КОСМОС КУША!", садржи акростих "СПОМЕНИК ДРАГИЦИ ОБРАДОВИЋ СОНЕТИ". Четврта песма "ЗВЕЗДАНА ЛАМПА – КЊИГА СЕ ШТАМПА!" има акростих "ВОЈИСЛАВ ТРУМПИЋ ПЕСНИК ПА ШТАМПАР" и последња пета "НАРОДНА ПРЕДАЊА И КОСМОСОМ ГАЊА!" посвећена је трагично преминулом учеснику наших скупова, са поруком "ЉУБИШИ РАЈКОВИЋУ КОЖЕЉЦУ СПОМЕНИК".

Својим занимљивим и необичним хуморно-ироничним поетским прилозима, Ђорђе Петковић је и овај пут стваралачки обогатио разнолики садржај конференције «Развој астрономије код Срба».

М. С. Димитријевић

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ III И IV

ЕДИЦИЈА „ВИЛИН КОЊИЦ“
НОВА СЕРИЈА

RES EXTRA COMMERCIIUM

ЂОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

ПРЕСЕЛИЛИ СЕ МЕЂУ ЗВЕЗДЕ III

*Деконструисани сонети с репом и с
обостраним акростихом у огледалу*

*Уместо
IN MEMORIAM*

*Књажевницима и публицистима „Јухорског ока“
умрлим између две Конференције*

ПАРАЋИН-БЕОГРАД
18-22. IV 2021.

Културолошки пројекат „ЈУХОРСКО ОКО“
Књижевни клуб „Мирко Бањевић“

1. СРЕД КОСМОСА ЧЕКА ГА КАНОСА

Животије Поповић - Поп
(Скорица, 8.01.1960. – 29.12.2018.)

Жалостивне гране прикупљам у калуп;
Изазван је Галуп да схвати ајмане.
Веома отпоран, подложен сам за штос;
Оштри ме птица кос, вазда ратоборан.
Ти си био трасик у овој нигдини,
Испоручен глини да им будеш класик.
Ја сав сам Алкатраз: по живој се рани
Емитују дани, као заумни сказ!
Пишући родовник – скорички рукопис,
Одиграо си клис - стекао надгробник.
Поетски развигор, као Љубве Слово,
Огледа се ново - стрчи Гордијев чвор.
Већ са коца на коц невидљиве сени
Иду и ка мени на сладокусни глоц.
Тутке смрт се пропе на своје откопе:
Таскај с њима, Попе, попуни синкопе!
Изазван на јави славољубиви гуц
Варира здужни смуц да дух опорави.
Одиграно коло, отворио се чир:
Песма доноси смир, често дупло голо.
Огледни распојас, био си као смук,
Потом направиш лук, да се рашири глас.
Е, по тој је фори, уз председнички млаз,
Јахан ти и Пегаз, сав склон метафори.
Имитирајући вечност као бивак,
Тражио свој си смак од најљућег љући.
Оштри ме птица кос, вазда ратоборан,
Веома отпоран, сав подложен за штос.
Изазван је Галуп да схвати ајмане,
Жалостивне гране скупљене у калуп.

Издање поводом одржавања
XI КОНФЕРЕНЦИЈЕ „РАЗВОЈ АСТРОНОМИЈЕ
КОД СРБА“ – Београд, 18-22. априла 2021.

2. ПЕДИНО УЗДАРЈЕ - КОСМИЧКО ЧЕПАРЈЕ!

Предраг Вучковић - Педа
(Параћин, 14.10.1940. – 30.04.2020.)

Параћин као тип за керамичко тло
Радило је витло за актуелни чип
Е ту Предрагов жар Параћин култура
Доживљава згура да је научни вар
Раскрилио се птић иза доктората
Археосалата за духовни послитћ
Гради се ноћ и дан и у тој вртешци
Видим се на грешци поета пеликан
У том видокругу тек по који се клик
Чаробни јави слик да објасни дугу
Кад се вине у мит онда постаје вал
Опрвда маестрал уз акростисни шнит
Васионски нас жур избаци на гору
Изазове зору поетски каламбур
Ћућорећи жири постмодерној боли
Ћетен алву соли за Марију Кири
Ипак по свом фону израста зелен бор
Врлуда митотвор све је ближи клону
Оно што јесте вал уз осунчани култ
Креира Весна пулт археолошки бал
Чека ли се то смак изазов за смолу
У свеопштем болу или се чисти зрак
Ветар је на снази али крцат је чун
Где голица харпун свако себе мази
Алка из Музеја Предрагов вредни птић
Реконструише снитћ неолитског греја
Доживљава згура да је научни вар
Ето га његов жар Параћин култура
Радило је витло за актуелни чип
Параћин као тип за керамичко тло

Издавач: Књижевни клуб „Мирко Бањевић“
За издавача: Олга Манчић Ружић Лодика

3. МИЛКА ПЕСМЕ ПЕВКА, КОСМОС ЗЕВКА!

Милка Ижогин
(Параћин, 17.07.1946.-Ђуприја, 21.06.2020.)

Ма колико било тешко да у калуп
Истече речји скуп обмане цедило
Литерарни прилив распршиће ми млаз
Коренити доказ у песми мишић жив
Акrostихован сказ ковидске пучине
Исцелитељ глине уприличи разлаз
Жива Васиона универзални склад
Оправдава наш пад и то на сва звона
Голицава слово док испуњава дан
Истрајаваће сан наново ћеш Јово
Необичном сличан ја испуњавам рам
Шаљиви речји драм у раму испричан
Емотивно је слаб све док се разлаже
Траг сећајне каже качимо га на граб
А кад је сонет ту дух у огледалу
Алкариће алу имаће комету
То су оне тачке што чине словни руб
Емитује се стуб са бакине врачке
Шумори речји штим навала на екран
Не распознаје дан ни шта је ноћни дим
Исцепан је талон слово устављено
Где је шта речено преусмериће клон
Она познаје склад песму унучића
Животна покрића као украсни жад
И с моје утрине ја јој приредих вез
Апсолутни опрез са вечности глине
Коренити доказ у песми мишић жив
Литерарни прилив распршиће ми млаз
Истече речји скуп обману цедило
Ма колико било све тешко за калуп

Уредник и рецензент:
Предраг Јашовић

4. БЕЗ БРИГЕ, И КОСМОСОМ СКУПЉА СТАРЕ КЊИГЕ!

Миломир Стевић
(Горњи Степош, 28.02.1952.-26.01.2020.)

Мисаони вихор кад је на књигу лов
И кад под исти кров именована им скор
Листао је чело чим сазна књижни бол
Одмери цол по цол да црно на бело
Мирише на смоле и да га није срам
И на сваки там-там тражио идоле
Распојасао тур из којег књига
Ужасна је брига доживљава се шњур
Сви су мишоловци преусмерили дух
Тон испомера слух а језикословци
ЕПеПе у служби пронађу где је црв
Враћају истопрв што нађу у дружби
И папирнати сат чуваће збирни фрас
Ћутаће бесан пас чим је на гозбу зват
У прашуми шуми остају сигнали
У његовој хвали писац се одглуми
Ћутећи само кус кида ми акрошнит
И када нађем бит изгуби ми се плус
Видим лепо архив и колегиници
Екрани су свици али он није жив
Ту му је само дух и то папирнати
Сонет га ухвати видех га а не чух
У свим аналима именован је бар
Расински адиђар уредничког тима
И осветљени рам са те вертикале
Миомирис шале одзвања као драм
Одмери цол по цол да црно на бело
Листао је чело чим сазна књижни бол
И кад под исти кров именована им скор
Мисаони вихор кад је на књигу лов

Техничка припрема и штампа: *Студио В. П.*
Марије Бурсаћ 46, Параћин.

5. ПЕСНИЧКА ПРИЗНАЊА И КОСМОСОМ ГАЂА!

Борислав Бора Благојевић
(Равна Река, 8.05.1954.-Ђуприја, 16.12.2020)

За пандемијски бал гледа најпре у боб;
Акрсликован роб не жури на астал!
Баците ме на глог с чири-мири клета:
Оде нам Поета на ковидовски блог!
Римаријски бескрај као слово свето;
Исклијало је то за обесмишљен Рај.
Стиже вакцине зов, али Он већ оде,
Лишен је слободе да буде као нов.
А ја дека, не птић, у Ковид-гунгули,
Варирам по нули сањајући попић!
Антитела за крос - сачувана глава:
Борина енклава запева с птицом кос!
О, то су тренуци! И мени ће шах-мат,
Ружим узалуд сат Ковид-преобуци!
Узалуд гушим ких кад прозукао мех;
Умрети није грех, грех је спалити стих!
Рима уз акро-шнит спи на вертикали,
Остајем стар-мали сонетни сателит!
Блажен са распећа с љубављу за понос,
Арчио си хронос духовног пролећа!
Вукли Те стихови да скачеш у поноћ;
Астрална је то моћ, да се по сну плови!
Листати са гране, наћи дистихов зов,
Сложити да си нов за Ковид-ајмане?!
И то није право! Али Песников крај
Разлаже Сунчев сјај! Запевај, Мораво!
Оде нам Поета на ковидовски блог,
Баците га на глог с чири-мири клета!
Акрстихован роб не жури на астал:
За пандемијски бал гледа најпре у боб!

ШТАМПАНО У 50 НУМЕРИСАНИХ ПРИМЕРАКА.
ОВАЈ ПРИМЕРАК ИМА БРОЈ:

ЕДИЦИЈА „ВИЛИН КОЊИЦ“
НОВА СЕРИЈА

RES EXTRA COMMERCIIUM

ЂОРЂЕ ПЕТКОВИЋ

**ПРЕСЕЛИЛИ СЕ
МЕЂУ ЗВЕЗДЕ IV**

*Деконструисани сонети с репом и с
обостраним акростихом у огледалу*

*Уместо
IN MEMORIAM*

*Књижевницима и публицистима „Јухорског ока“
умрлим између две Конференције*

ПАРАЋИН-БЕОГРАД
18-22. IV 2021.

Културолошки пројекат „ЈУХОРСКО ОКО“
Књижевни клуб „Мирко Бањевић“

1. ЗВЕЗДАНА ПРАШИНА – ПРЕШЕВСКА ДОЛИНА!

Томислав Петровић
(Прешево, 7.02.1938.–Јагодина, 15.3.2021)

Светлуцају звезде, маме у рајски зјап;
Овде рат: цап-царап, ковидовци језде.
Необуздан им пир. Вакцинација хит:
Емоције у шнит! Тренутни еликсир.
Тражи ме Сунчев зов а не Месечево
Излизано слово; поставио сам кров.
Треби стихове пећ; немоћан у сени,
Обгрле ме гени, на Пегазу сам већ!
Мистериозни кус хвата ме у кљусу,
Искушном паусу предаћу сонет-плус.
Сунчана приново, космопоетски слап
Лажира гробни зјап да подигне слово!
Астралне поете - само космос им рам,
Ваљају милерам с песничке штафете!
Уклети чека чун - преко Лете у сен,
У огледалу плен - чека се да је пун.
Варка је ковид-дим с наше вертикале;
А ком је до шале, нека се торња с њим.
Луцкасти гониш троп а величаш слово:
Старо би за ново – маломождански сноп.
И у арсеналу, где чувам слово-глас,
Може ли песма спас у космос- мангалу?
Одоше песници, одиграше попић,
Тражили су путић по својој главици!
И све што нађено - библиотечки зов:
Тражи да песник нов пробуди им звоно!
Емоције у шнит! Тренутни еликсир:
Необуздан зар пир вакцинацијски хит?!
Овде рат: цап-царап, ковидовци језде!
Светлуцају звезде, маме у рајски зјап!

Издање поводом одржавања
XI КОНФЕРЕНЦИЈЕ „РАЗВОЈ АСТРОНОМИЈЕ
КОД СРБА“ – Београд, 18-22. априла 2021.

2. КОСМИЧКИ ЧИЧА С ПИВСКЕ ФЛАШЕ ПРИЧА!

Миомир Лакићевић
(Врановац, 22.10.1949.–Јагодина, 16.02.2021.)

Мистеријско дело - пандемијски полип,
Изазива нам чип на своје посело!
Он је незвани сват, да нам изазове
Метеорске снове – одбрамбени инат.
И по вертикали, историјска гњида
Рађа се без стида, понекад у шали:
Липов попијеш чај и он направи рез!
А песма ситан вез да му испрати крај.
Кад те из Пећи бег на моравска поља
Изведе са коља, разви поетски стег!
Ђуран уз чичу млад прими те у коло,
Емитка све соло, у души си јој рад!
Ветров капитал-клон сазре у Пивари
И раднике свари свети камелеон.
Ђар са те фијесте однесоше ласте,
Ђеле-брк омасте за дигнуте кресте.
И у пензији си, уз песнички чин-чин,
Варирао зачин по метох-премиси.
Еколошки чисто имало свој је след,
Ђутке те узе блед Месец зван Мефисто.
И међу звездама не поремети траг,
Кад те под своје маг преузе из храма.
Акродексонов сказ, Моме Димића сјај,
Лансираће ти рај за нов поетски млаз.
Рај - космичка арка по духовној пени
Изазовно шени – види се катарка!
Метеорске снове – одбрамбени инат
Однеће незван сват на своје поткове.
Изазвао нам чип на своје посело:
Мистеријско дело – пандемијски полип.

Издавач: Књижевни клуб „Мирко Бањевић“
За издавача: Олга Манчић Ружић Лодика

3. ЧЕСТИТА ДУША САДА КОСМОС КУША!

Драгица Обрадовић
(Рајац, 5.06.1938. – Јагодина, 8.07.2019.)

Стихоносац је стуб, за слово по слово!
Припази, приново, на акростисни зуб!
Од тужних стихова поетеси ћу двор;
Може и зелен бор, паднем ли са крова!
Екранизовано - може уз сунчан зид:
Нисколетећи брид: кисело и слано!
И по тој линији, ко мртав а ко жив;
Ко праведан, ко крив; чак ни ко је чији!
Дистисни парадокс као голуждрав птић:
Реинкарнира сних - воли клис а не бокс!
А тек за други чин у диптиху соло
Града игра поло уз сонетни опчин!
И каже: Све је клот с твоје речје масе;
Циљај у украсе, макар за преко плот!
Истрајавајући на пресној хладноћи,
Имаш се у ноћи сам у празној кући!
Циљати у цвеће - то је рекламни спот;
Изнад је идиот - диктира пролеће!
Гробљанско цедило, у огледалу сплин;
А чека трећи чин! Све се угодило!
Разложио сам пућ и ту нашао спас;
Дође и слово-глас - римује скарамућ!
Када се сунчев сев оствари у жици,
Истрајеш у клици за акростисни пев.
Накострешени склад - реагује слово:
Е, све је готово – катренов палисад:
Могао зелен бор да падне са крова,
Од тужних стихова за поетесин двор!
Поетска приново уз акростисни зуб,
Стихоносац си стуб са слова на слово!

Уредник и рецензент:
Предраг Јашовић

4. ЗВЕЗДАНА ЛАМПА – КЊИГА СЕ ШТАМПА!

Војислав Трумпић
(Гњилане, 7.01.1936–Јагодина, 16.07.2019)

Виртуелно зеље уз благотворни чип
Овај косовски тип по своме самеле
Јер загледа у длан у чаробњачки тас
Издваја слово-глас као профи-екран
Смишљајући (ле)лек да уравнотежи
Лукавост у мрежи знао да буде прек
Акrostихована песма немушти троп
Видела је тип-топ (ч)умног каравана
Трже га црни сват каснио слепи миш
Ругао му се Киш за поноћни шах-мат
Укљештио га гром препокрила слана
Мистерија с длана заслужила погром
Плес корица књига она пронађе трап
Испила кап по кап кровина без брига
Ћевлија каламбур по речјој маси звер
Ћуши се калопер тражећи три за тур
И скида му се реп с бојног буздована
Посмртна мембрана зажелела је степ
Митореторика - чекам рачански плам
Узбиљићу драм препотопских слика
Речји препуњен кош траг рогат затим шут
Толкује празан кут преусмерава грош
Ветар милује зјап са њим канонада
Астрална балада не тражи акротрап
Лампица трепћући испаметује зрак
Сунце Месецу смак слуга умирући
Исисам слово-глас пробуђени екран
Јер загледа у длан у чаробњачки тас
Овај косовски тип по своме самеле
Виртуелно зеље уз благотворни чип

Техничка припрема и штампа: *Студио В. П.*,
Марије Бурсаћ 46, Параћин.

5. НАРОДНА ПРЕДАЊА И КОСМОСОМ ГАЊА!

Љубиша Рајковић - Кожељац
(Кожељ, 4.02.1940. - Зајечар 4.03.2020.)

Љутиш ли се, брацо, што ти последњи клик
Упућује песник - (ч)умни папарацо?
Бодриле те виле кожељске: њихов паж
Исијавао драж поетске идиле!
Шта јесте, а шта виц, успутица Кожељ:
Истина је крпељ - бос по трави за блиц.
Растанак јесте штос за уличну вреву:
Али у напеву привлачи птицу кос.
Јеси лио слово по слово за у еп,
Кад за судбину слеп, сазнаш: све готово!
Остварено јесте и за пев и за рам:
Васцели песник сам са петлове кресте!
И по Вуковици за живота ти трон:
Ћирилични циклон шетао по жици!
У огледалу лик, као косовски свлак,
Уморни див-јунак – библиотечки слик!
Паскајући кад клан на јухорској гори
Испразно говори, ширио си екран!
Величао си рам са усмене творбе:
О, уз тешке борбе, преображен је кам!
Када се речји слап као Љубве Слово
Јавља као ново, и то у руху кнап,
Акрстиховању на Морави је спас!
Речи, уз слово-глас, у поетском здању
Исијавају муљ, полако - миц по миц!
Шта покаже штиглиц, не уме и пржуљ!
И ту престаје драж поетске идиле,
Биле јесу виле и он кожељски паж.
Упућује песник – (ч)умни папарацо:
Љутиш ли се, брацо, ово је задњи клик?!

ШТАМПАНО У 50 НУМЕРИСАНИХ ПРИМЕРАКА.
ОВАЈ ПРИМЕРАК ИМА БРОЈ:

MOVED AMONG STARS III AND IV

On the occasion of the conference "Development of Astronomy among Serbs XI", the poetic publications "Moved Among the Stars" III and IV" were prepared and presented here, with deconstructed sonnets dedicated to Životije Popović - Pop, Predrag Vučković - Pedi, Milka Izogin, Milomir Stević, Borislav Bora Blagojević, Tomislav Petrović, Miomir Lakićević, Dragica Obradović, Vojislav Trumpić and Ljubiša Rajković - Koželjac.

Key words: Cosmic poetry, Astronomy in culture